Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

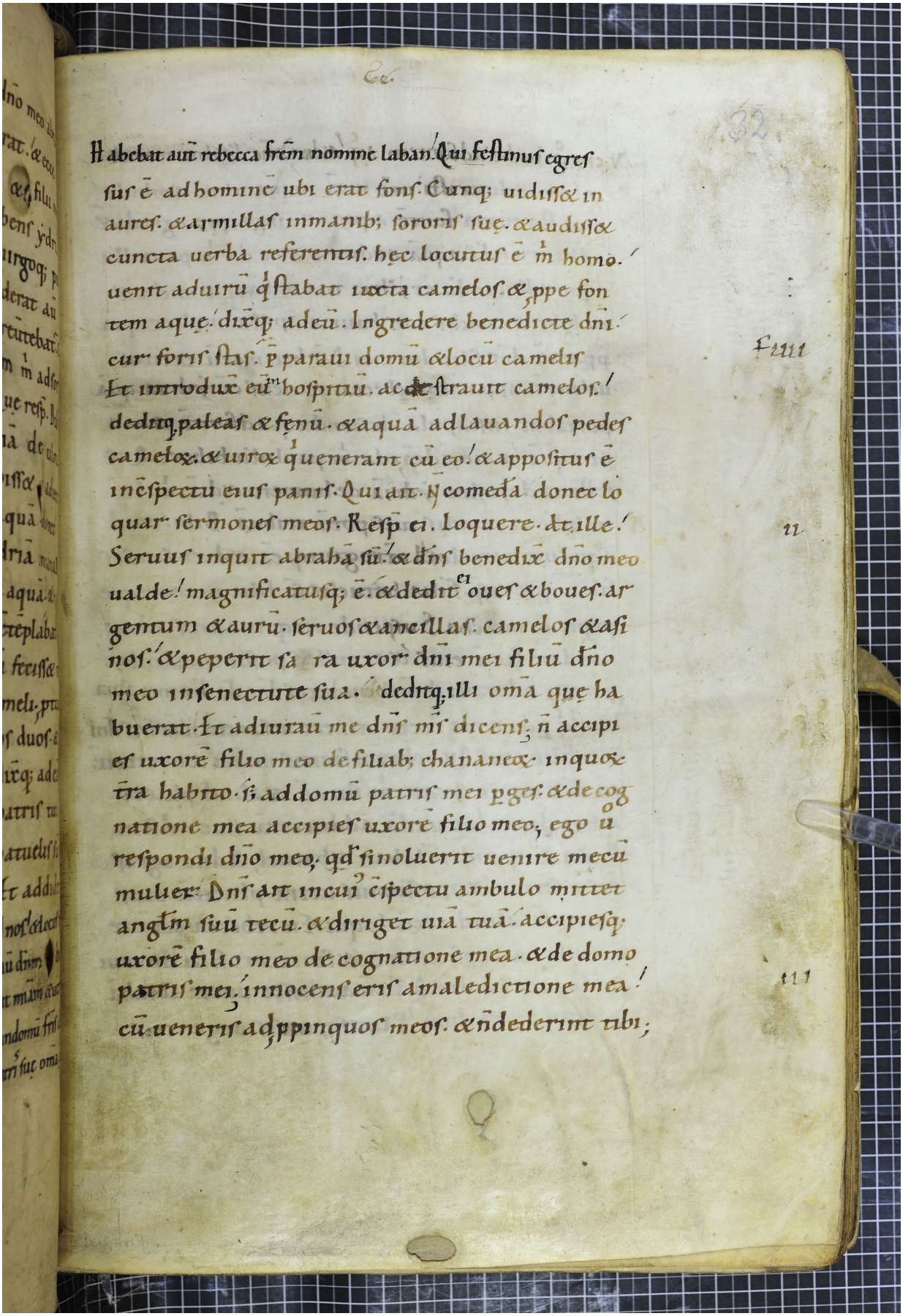

Et habebat aut̃ rebecca frem̃ nomine laban. Qui festinus egres
sus ē ad hominē ubi erat fons. Cunq; uidisset in
aures. & armillas in manib; sororis sue. & audisset
cuncta uerba referentis. hec locutus ē m̃ homo.
uenit aduersu q̃ stabat iuxta camelos. & ppe fon
tem aque. dixq; adeū. Ingredere benedicte dn̄i.
cur foris stas. P̄ parauī domū & locū camelis
Et introduxit eū in hospitiū. ac destrauit camelos.
deditq; paleas & fenū. & aquā ad lauandos pedes
camelorū. & uirorū q̃ uenerant cū eo. & appositus ē
in̄ conspectu eius panis. Qui ait. Non comedā donec lo
quar sermones meos. Resp̄ ei. Loquere. At ille.
Seruus inquit abrahā sū. & dn̄s benedixit dn̄o meo
ualde. magnificatusq; ē. & dedit ei oues & boues. ar
gentum & aurū. seruos & ancillas. camelos & asi
nos. & peperit sa ra uxor dn̄i mei filiū dn̄o
meo in senectute sua. deditq; illi om̄a que ha
buerat. Et adiurauit me dn̄s m̄s dicens. n̄ accipi
es uxorē filio meo de filiab; chananeorū in quorū
tra habito. si; ad domū patris mei pgis. & de cog
natione mea accipies uxorē filio meo; ego u
respondi dn̄o meo. qd si noluerit uenire mecū
mulier. Dn̄s aut in cui cspectu ambulo mittet
anglm suū tecū. & diriget uiā tuā. accipiesq;
uxorē filio meo de cognatione mea. & de domo
patris mei. innocens eris a maledictione mea.
cū ueneris ad ppinquos meos. & n̄ dederint tibi;